

[Lilli Gyldenkilde]

år i beskæftigelse – vi skal have afklaret. Det Fri Aktuelt har lavet en fin oversigt, som jeg går ud fra passer – den passer i hvert fald med det, jeg har fået ud af at læse forslagene – og det er den, jeg går ud fra.

Der bliver en delperiode 1 på 4 år. Hovedprincippet er her, at man har pligt til aktivering inden for sit fag ifølge en individuel handlingsplan, og det kan være både uddannelse og arbejde. Hvis man laver en aktiveringsplan på 1 år, indgår det år i fireårsperioden. Det er min påstand, andet har jeg ikke sagt. Det vil sige, at man kan være enten i uddannelse eller i arbejde – man kan være i et ganske almindeligt arbejde i et år i fireårsperioden. Det vil i realiteten betyde – og det må kunne siges, uden at nogen bliver sarte eller fornærmede – at man kan få enten et år bagefter eller et år før, og sammenlagt får man 3 år på dagpenge og 1 år på aktivering. Det er vel det, der er hele meningen med dette her.

Jeg mener bare, det er et spørgsmål om, at vi måske lidt bevidst her sidst på eftermiddagen misforstår hinanden. Det var ikke nogen anke mod dette forslag. Det var en forklaring, jeg prøvede at give hr. Helge Sander, fordi han tilsyneladende ikke havde forstået det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 275:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Niveauet for supplerende dagpenge, omlægning af feriedagpengeordningen, omlægning af dagpengegen, regelforenkling).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).

(Fremsat 21/4 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Ole Vagn Christensen (S):**

Vi har i Danmark et dagpengesystem, der sikrer folk en indtægt under arbejdsløshed, og det er et godt princip, dette system bygger på. Vi har samtidig et dagpengesystem med et antal af regler, som kan være meget svære at overskue ikke mindst for den almindelige lønmodtager.

Derfor er intentionerne i dette forslag fuldstændig rigtige. Der er behov for enklere regler og større overskuelighed, a-kasserne bør lettes for megen administration, og a-kassemedlemmerne skal have større mulighed for at gennemskue deres rettigheder og deres pligter.

Problemet er imidlertid også, at når reglerne er så komplicerede, vil ethvert forsøg på forenklinger uundgåeligt medføre problemer på den ene eller den anden måde. Det har vi set de fleste af de gange, hvor vi har behandlet forslag til lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, og det er som bekendt en hel del.

I dette forslag indgår der forskellige ændringer: en omlægning af dagpengegen fra 6 til 5 dage for at følge det øvrige arbejdsmarked, en overgang fra faktiske timer til løntimer, ændringer i reglerne og niveauet for supplerende dagpenge for at skabe øget incitament til at tage korterevarende beskæftigelse og en omlægning af feriedagpengeordningen.

I Socialdemokratiet har vi noteret os, at Landsarbejdsnævnet, dvs. arbejdsmarkedets parter, har en række kommentarer til forslaget. Vi har altid lagt vægt på, hvad arbejdsmarkedets parter mener konsekvenserne vil være af forskellige lovforslag. I dette tilfælde er der nævnt nogle problemer i relation til supplerende dagpenge og ændring af feriedagpengene. Vi har forstået, at de argumenter, arbejdsmarkedets parter kommer med, vil indgå i det videre arbejde med lovforslaget, og vi er særdeles tilfredse med, at arbejdsministeren er meget åben over for ændringer og nye og bedre forslag, som ikke forhindrer selve intentionen om en regelforenkling.